

o państwowej służbie cywilnej, oraz pracowników samorządowych (Dz. U. R. P. Nr 14, poz. 92) oraz § 18 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. w sprawie dodatków funkcyjnych i służbowych dla pracowników państwowych i samorządowych oraz przewodniczących organów wykonawczych gmin miejskich i wiejskich (Dz. U. R. P. Nr 14, poz. 94 i Nr 53, poz. 406) zarządza się, co następuje:

1. Zezwala się na utworzenie w dziale Ministerstwa Finansów nowych stanowisk, wymienionych w załączni-

ku Nr 1, do czasu uwzględnienia ich w ogólnej tabeli stanowisk.

2. Pracownikom, wymienionym w załączniku Nr 2, przyznaje się dodatki funkcyjne bądź służbowe według stawek w nim określonych.

3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 maja 1951 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

Załącznik Nr 1 do zarządzenia
Nr 77 Prezesa Rady Ministrów
z dnia 3 maja 1951 r. (poz. 505).

TABELA STANOWISK W DZIALE MINISTERSTWA FINANSÓW

Kolejność	Stanowisko służbowe (tytuł)	Grupa uposażenia miesięcznego	Kolejność	Stanowisko służbowe (tytuł)	Grupa uposażenia miesięcznego
Szkoły zawodowe I i II-go stopnia oraz internaty szkolne.			5.	Kierownik rachuby	VII — VI
1.	Dyrektor Państwowej Szkoły Przeposobienia Finansowego	IV — III	6.	Instruktor wychowania fizycznego, kierownik sekretariatu, referendarz	VIII — VI
2.	Dyrektor (liceum, technikum), zastępca dyrektora Państwowej Szkoły Przeposobienia Finansowego, kierownik polityczno-wychowawczy w Państwowej Szkole Przeposobienia Finansowego	V — IV	7.	Starsza maszynistka	VIII — VII
3.	Kierownik wydziału w Państwowej Szkole Przeposobienia Finansowego, kierownik laboratorium, starszy wykładowca	VI — IV	8.	Podreferendarz, starszy rachmistrz, skarbnik (kasjer), intendent	IX — VII
4.	Wykładowca, instruktor (polityczno-wychowawczy, zawodu)	VII — V	9.	Starszy rejestrator	IX — VIII
			10.	Maszynistka	X — VIII
			11.	Magazynier	XI — VIII
			12.	Laborant	X — IX
			13.	Rejestrator, rachmistrz	XI — IX
			14.	Woźny	XI — X
			15.	Młodsza maszynistka	XI
			16.	Młodszy woźny	XII — XI

Załącznik Nr 2 do zarządzenia
Nr 77 Prezesa Rady Ministrów
z dnia 3 maja 1951 r. (poz. 505).

DODATKI FUNKCYJNE W DZIALE MINISTERSTWA FINANSÓW

Szkoły zawodowe I i II stopnia oraz internaty szkolne.		polityczno-wychowawczy w Państwowej Szkole Przeposobienia Finansowego	stawka 4 lub 3
Dyrektor Państwowej Szkoły Przeposobienia Finansowego	stawka 3	Kierownik wydziału w Państwowej Szkole Przeposobienia Finansowego, kierownik laboratorium, instruktor polityczno-wychowawczy	„ 5

DODATKI SŁUŻBOWE W DZIALE MINISTERSTWA FINANSÓW

Szkoły zawodowe I i II stopnia oraz internaty szkolne.		Instruktor (zawodu, wychowania fizycznego), kierownik sekretariatu, kierownik rachuby	stawka b
Starszy wykładowca, wykładowca	stawka a	Referendarz, intendent	„ c

506

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO I MINISTRA FINANSÓW

z dnia 21 kwietnia 1951 r.

w sprawie nowych stawek amortyzacyjnych od pojazdów samochodowych.

W celu zapewnienia wystarczających środków finansowych na pokrycie kosztów kapitalnych remontów pojazdów samochodowych—na podstawie §§ 1 i 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 kwietnia 1950 r. w sprawie zakresu działania Ministra Finansów i zmiany zakre-

su działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. R. P. Nr 22, poz. 188) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Wszystkie jednostki gospodarki społecznej, posiadające własne pojazdy samochodowe i pokry-

wające koszty kapitalnych remontów tych pojazdów z części funduszu amortyzacyjnego, są obowiązane w 1951 roku dokonywać odpisów amortyzacyjnych na kapitalne remonty i inwestycje w zakresie pojazdów samochodowych:

- 1) w zależności od ilości przejechanych kilometrów — w wysokości określonej w tabeli, stanowiącej załącznik do zarządzenia;
- 2) w zależności od wartości pojazdu samochodowego — w wysokości 10% w stosunku rocznym od wartości inwentarzowej pojazdu.

2. W państwowych jednostkach gospodarczych część funduszu amortyzacyjnego, określona w ust. 1 pkt 1, przeznaczona jest na finansowanie kapitalnych remontów pojazdów samochodowych i podlega odprowadzeniu na rachunek kapitalnych remontów; część funduszu amortyzacyjnego, określona w ust. 1 pkt 2, przeznaczona jest na finansowanie inwestycji i podlega odprowadzeniu do banku finansującego inwestycje jednostki stosownie do ustaleń planu sfinansowania inwestycji.

3. Jednostki spółdzielcze odprowadzają kwoty, wynikające z odpisów amortyzacyjnych, o których mowa w ust. 1, na swoje rachunki funduszu amortyzacyjnego z tym, że część funduszu, wymieniona w ust. 1 pkt 1, przeznaczona jest w całości na kapitalne remonty, część zaś wymieniona w ust. 1 pkt 2 — na cele inwestycyjne.

§ 2. 1. Raty amortyzacyjne od pojazdów samochodowych, przypadające w myśl § 1 ust. 1 pkt 1, należy uiszczać na podstawie planowanych średnich przebiegów miesięcznych w terminach ustalonych w instrukcji Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego Nr 30.

2. Różnice, wynikłe pomiędzy planowanymi średnimi a rzeczywistymi przebiegami pojazdów samochodowych, powinny być uwzględniane przy przelewie stawki amortyzacyjnej w następnym miesiącu po dokonaniu zamknięcia rachunkowego.

§ 3. 1. Koszty średnich i bieżących remontów oraz koszty konserwacji pojazdów samochodowych pokrywane będą ze środków obrotowych.

2. Górny limit kosztów remontów dla zaplanowania i pokrycia nakładów na czynności określone w ust. 1 należy ustalić od 1000 km przebiegu pojazdów samochodowych.

§ 4. 1. Właściwi ministrowie i Prezes Centralnego Urzędu Drobnej Wytwórczości w porozumieniu z Ministrem Transportu Drogowego i Lotniczego ustala dla poszczególnych marek i typów pojazdów samochodowych wysokość górnego limitu kosztów remontów (§ 3) kierując się następującymi wskazaniem:

- 1) obsługa pojazdów samochodowych powinna być wykonywana zgodnie z obowiązującymi przepisami i instrukcjami, wydanymi przez Departament Samochodowy Ministerstwa Komunikacji;
- 2) konserwacja i przeglądy pojazdów samochodowych powinny być wykonywane według instrukcji fabrycznej bądź też według instrukcji opracowanych przez właściwe komórki ministerstwa;
- 3) jakość remontów bieżących i średnich powinna być w takim stopniu podwyższona przy jednoczesnym zachowaniu ich zakresu, ażeby ustalone przebiegi międzynaprawcze pomiędzy remontami były dotrzymywane;
- 4) koszty przeprowadzanych remontów należy obniżyć co najmniej o 10% w stosunku do remontów o takim samym zakresie, wykonywanych w 1950 r., uwzględniając podwyższenie wydajności pracy, oszczędność na materiałach i obniżkę cen, wprowadzoną uchwałą Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 1950 r. w sprawie obniżki cen artykułów zaopatrzeniowych i inwestycyjnych (Monitor Polski z 1951 r. Nr A-1, poz. 6).

§ 5. Umoznażenie wartości pojazdów samochodowych, księgowane na kontach bilansowych w grupie 07 „Umoznażenie wartości majątku trwałego“, będą obliczane według dotychczasowych stawek.

§ 6. Zasady, ustalone instrukcją Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego Nr 30 z dnia 21 lipca 1950 r. w sprawie ogólnych zasad planowania, wykonywania i finansowania remontów, mają zastosowanie do pojazdów samochodowych z wyjątkiem spraw uregulowanych niniejszym zarządzeniem.

§ 7. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1951 r.

Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego: w z. S. Jędrzychowski
Minister Finansów: K. Dąbrowski

Załącznik do zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministra Finansów z dnia 21 kwietnia 1951 r. (poz. 506).

Tabela stawek amortyzacyjnych dla pojazdów samochodowych w zależności od 1000 km przebiegu

Lp.	Rodzaje pojazdów	Stawka amortyzacyjna w zł na 1000 km przebiegu	U w a g i
A. Stary tabor			
1	Osobowe z demobilu, U. L., dostaw UNRRA	280	Dla Forda V. 8 cylindrowego stawka podwyższona o 15%
2	J. w. ciężarowe o nośności do 5 t włącznie z ZIS 5 i GAZ AA	320	
3	J. w. ciężarowe o nośności powyżej 5 t	400	
4	Autobusy w komunikacji międzymiastowej	480	
5	Autobusy w komunikacji miejskiej	500	
B. Nowy tabor — osobowe			
6	Tatraplan		
	Chevrolet de Luxe		
	Chevrolet Fleetmaster		
	Tatra 87 (8 cylin.)		
	Citroën 15	165	
7	GAZ M 20 (Pobieda)	125	

Lp.	Rodzaje pojazdów	Stawka amortyzacyjna w zł na 1000 km przebiegu	U w a g i
8	Citroën 11-L BMW — 340 Fiat 1100/c-4 osob. „ 1100/N-6 „ GAZ 67 B	170	
9	Skoda 1101 — sanitarka „ 1101 — furgon „ 1101 i 1102 osob. Moskwicz	160	
10	ZIS 110	100	
11	Różne z silnikiem od 4 l pojemności poza wymienionymi w poz. 1-10 niniejszej tabeli	100	
12	J. w. z silnikiem od 1.5 do 4 l pojemności włącznie	125	
13	J. w. z silnikiem do 1.5 l pojemności wyłącznie	160	
C. Nowy tabor — ciężarowe			
14	GAZ 51 — 2,5 t ZIS 150 — 4 t Star 20	130	
15	ZIS 585 (wywrot)	180	
16	JAZ 200 — 7 t Skoda 706 Praga RND Tatra 111	160	
17	Różne nie wymienione w poz. 14-16 z wyłączeniem poz. 2 (wozy z silnikiem niskoprężnym do 3 t nośności włącznie)	130	
18	Samochody różne nie wymienione w poz. 14-16 z wyłączeniem poz. 3 (z silnikiem Diesla, w tym ciągniki samochodowe jak również ciągniki siodłowe bez naczepów)	160	
19	Samochody ciężarowe z wyjątkiem wywrotek, których charakter pracy został uwzględniony przy ustalaniu stawek, znajdujące się w posiadaniu: Ministerstwa Leśnictwa, Państwowych Gospodarstw Rolnych, Przeds. Robót Poszukiwawczych i Geologicznych, przedsiębiorstw przemysłu naftowego i torfowego, Centrali Rybnej, Centrali Rolniczej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska“ oraz wszystkich przedsiębiorstw budowlanych.	o 15% wyższa od podanych w poz. 14-18	
D. Nowy tabor — autobusy			
20	Skoda 706 RO Chausson	300	Dla autobusów w komunikacji miejskiej stawka podwyższona o 20%
21	Mavag	360	
22	Różne nie wymienione w poz. 20-21 z wyłączeniem wymienionych w poz. 4 i 5	300	
23	Samochody specjalne z silnikiem niskoprężnym (np. wóz strażacki)	130	Tę część samochodu która stanowi trwale umieszczone urządzenie lub maszynę, należy amortyzować wg ogólnie obowiązujących przepisów (np. urządzenie wozu strażackiego, ambulatorium, bufetu itp.).
24	Samochody specjalne z silnikiem wysokoprężnym Diesla (np. ambulatorium, bufet)	160	

507

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 3 maja 1951 r.

w sprawie finansowania i rachunkowości akcji socjalnej.

Celem uproszczenia trybu finansowania pozabudżetowych środków specjalnych w zakresie akcji socjalnej, zmieniając częściowo i uzupełniając instrukcję Ministerstwa Finansów z dnia 24 lipca 1950 r. w sprawie budżetów akcji socjalnej na rok 1951, zarządza się, co następuje: